Zadanie 1

4. Dany jest sygnał rzeczywisty $s(t) = A_1 \sin(2\pi f_1 t) + A_2 \sin(2\pi f_2 t) + A_3 \sin(2\pi f_3 t)$, gdzie $A_1 = 0.2$, $f_1 = 2000$ Hz, $A_2 = 0.5$, $f_2 = 6000$ Hz, $A_3 = 0.6$, $f_3 = 10000$ Hz. Przy założeniu, że częstotliwość próbkowania wynosi $f_s = 48000$ Hz, a liczba próbek sygnału wynosi $N_1 = 2048$, przedstawić wykres widmowej gęstości mocy sygnału s(t). Czy dla podanej liczby próbek mamy do czynienia ze zjawiskiem przecieku widma? Czy sytuacja uległaby zmianie dla liczby próbek $N_2 = \frac{3}{2}N_1$? Odpowiedź uzasadnić.

Bazując na wyglądzie funkcji **s(t) = \sin(4\pi t)**, można łatwo zauważyć / wyliczyć, że okres będzie wynosił 0.5 sekundy, dlatego wykres zostanie przedstawiony w zakresie 0 - 0.5 sekundy.

 W pierwszej części zajmiemy się wyznaczeniem wykresu zwykłęgo i nałożymy na niego wartości spróbkowane dla N=8

```
# importowanie ważnych i przydatnych bibliotek
import numpy as np
import time
import matplotlib.pyplot as plt
# Parametry sygnału
fs = 1000 # Częstotliwość próbkowania
T = 1 / fs # Okres próbkowania
duration = 0.5 # Czas trwania okresu
# Czas sygnału
times = np.arange(0, duration, T)
# Sygnał rzeczywisty
def signal t(time: float):
    return np.sin(4 * np.pi * time)
# Przygotowanie listy wartości do stworzenia wykresu
array of values = [signal t(t) for t in times]
# wartości czasu dla spróbkowanego sygnału
sampled_times_values = np.arange(0, duration, duration / 8)
# wartości funkcji dla spróbkowanego czasu
sampled_values = [signal_t(t) for t in sampled_times_values]
# Wykres sygnału spróbkowanego na tle zwykłego sygnału
def plot sampled signal(times: list, values: list, sampled times:
list, sampled values: list):
    plt.figure(figsize=(10, 4))
    # Wykres sygnału rzeczywistego
```

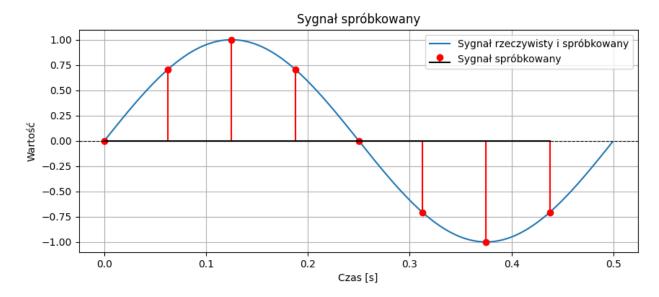
```
plt.plot(times, values, label='Sygnał rzeczywisty i spróbkowany')

# Wykres sygnału spróbkowanego
plt.stem(sampled_times, sampled_values, linefmt='red',
markerfmt='red', basefmt='black', label='Sygnał spróbkowany')

# Dodanie czarnej kreski na osi x
plt.axhline(0, color='black', linestyle='--', linewidth=0.8)

plt.title('Sygnał spróbkowany')
plt.xlabel('Czas [s]')
plt.ylabel('Wartość')
plt.legend(loc='upper right')
plt.grid(True)
plt.show()

# Generowanie wykresu
plot_sampled_signal(times, array_of_values, sampled_times_values, sampled_values)
```


Teraz zajmiemy się wyznaczeniem widma fazowego oraz amplitudowego naszej funkcji.

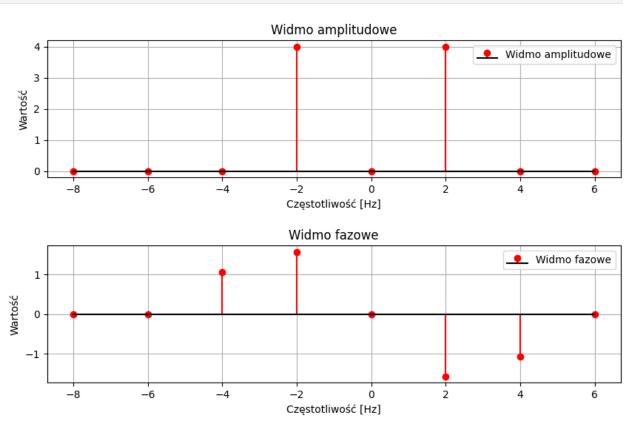
```
def calculate_sample_frequency(values: list[float], T: float) ->
float:
    sample_frequency = 1 / T
    return sample_frequency

def calculate_plot_amplitude_spectrum(values: list[float],
    sample_frequency: float) -> tuple[np.ndarray[float],
    np.ndarray[float]]:
    fft_values = np.fft.fft(values)
    amplitude_spectrum = np.abs(fft_values)
    frequency = np.fft.fftfreq(len(values), d=1/sample_frequency)
```

```
return frequency[:len(values)//2],
amplitude spectrum[:len(values)//2]
def calculate_plot_phase_spectrum(values: list[float],
sample frequency: float) -> tuple[np.ndarray[float],
np.ndarray[float]]:
    fft values = np.fft.fft(values)
    phase_spectrum = np.angle(fft values)
    frequency = np.fft.fftfreq(len(values), d=1/sample frequency)
    return frequency[:len(values)//2], phase_spectrum[:len(values)//2]
def show grids(values: list[float], T: float) -> None:
    sample frequency = calculate sample frequency(values, T)
    frequency amp, amplitude spectrum =
calculate plot amplitude spectrum(values, sample frequency)
    frequency phase, phase spectrum =
calculate plot phase spectrum(values, sample frequency)
    figure, axis = plt.subplots(2, 1, figsize=(10, 6))
    # wykres widma amplitudowego
    axis[0].stem(frequency_amp, amplitude_spectrum, label='Widmo
amplitudowe', linefmt='red', markerfmt='red', basefmt='black')
    axis[0].set title('Widmo amplitudowe')
    axis[0].set xlabel('Czestotliwość [Hz]')
    axis[0].set ylabel('Wartość')
    axis[0].grid(True)
    axis[0].legend(loc='upper right')
    # odstęp między wykresami
    plt.subplots adjust(hspace=0.5)
    # wykres widma fazowego
    axis[1].stem(frequency_phase, phase_spectrum, label='Widmo
fazowe', linefmt='red', markerfmt='red', basefmt='black')
    axis[1].set title('Widmo fazowe')
    axis[1].set xlabel('Częstotliwość [Hz]')
    axis[1].set_ylabel('Wartość')
    axis[1].grid(True)
    axis[1].legend(loc='upper right')
    plt.show()
def calculate sample frequency(values: list[float], duration: float) -
> float:
    fft values = np.fft.fft(values)
    sample frequency = np.fft.fftfreq(len(fft values), duration /
len(fft values))
```

```
return sample frequency
# Wykres widma amplitudowego
def calculate plot amplitude spectrum(values: list[float]) ->
np.ndarray[float]:
    fft values = np.fft.fft(values)
    amplitude spectrum = np.abs(fft values)
    return amplitude spectrum
# Wykres widma fazowego
def calculate plot phase spectrum(values: list[float]) ->
np.ndarray[float]:
    fft values = np.fft.fft(values)
    phase spectrum = np.angle(fft values)
    return phase spectrum
def show grids(values: list[float], spectrum freqs: list[float]) ->
None:
    amplitude spectrum = calculate plot amplitude spectrum(values)
    phase spectrum = calculate plot phase spectrum(values)
    figure, axis = plt.subplots(2, 1, figsize=(10, 6))
    # wykres widma amplitudowego
    axis[0].stem(spectrum freqs, amplitude spectrum, label='Widmo
amplitudowe', linefmt='red', markerfmt='red', basefmt='black')
    axis[0].set title('Widmo amplitudowe')
    axis[0].set xlabel('Częstotliwość [Hz]')
    axis[0].set_ylabel('Wartość')
    axis[0].grid(True)
    axis[0].legend(loc='upper right')
    # odstęp między wykresami
    plt.subplots adjust(hspace=0.5)
    # wykres widma fazowego
    axis[1].stem(spectrum freqs, phase spectrum, label='Widmo fazowe',
linefmt='red', markerfmt='red', basefmt='black')
    axis[1].set title('Widmo fazowe')
    axis[1].set xlabel('Częstotliwość [Hz]')
    axis[1].set ylabel('Wartość')
    axis[1].grid(True)
    axis[1].legend(loc='upper right')
```

```
spectrum_freqs = calculate_sample_frequency(sampled_values, duration)
# Przykładowe dane
show_grids(sampled_values, spectrum_freqs)
```


• W następym kroku sprawdzimy poprawność twierdzenia Parsevala

```
# Twierdzenie Parsevala
def calculate_parseval_theorem(values: list[float]) -> float:
    fft_values = np.fft.fft(values)
    signal_energy = np.sum(np.abs(values) ** 2)
    fft_signal_energy = np.sum(np.abs(fft_values) ** 2) /
len(fft_values)
    return signal_energy, fft_signal_energy

parseval_theorem_values = calculate_parseval_theorem(sampled_values)

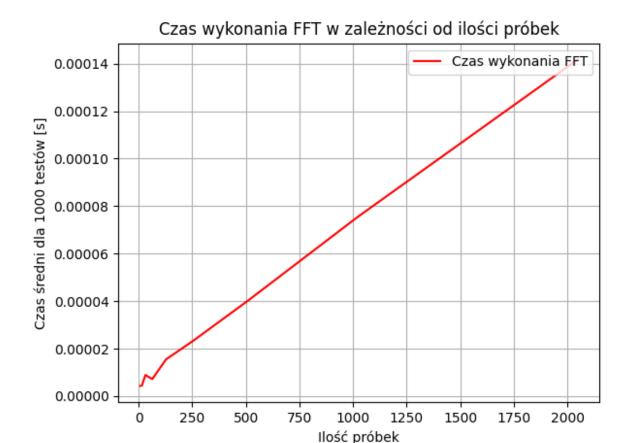
print(f'Średnia moc sygnału: {parseval_theorem_values[0]}')
print(f'Suma składowych widma mocy: {parseval_theorem_values[1]}')
print(f'Moc średnia sygnału okresowego jest równa sumie składowych widma mocy: {parseval_theorem_values[0] == parseval_theorem_values[1]}')
```

```
Średnia moc sygnału: 4.0
Suma składowych widma mocy: 4.0
Moc średnia sygnału okresowego jest równa sumie składowych widma mocy:
True
```

Patrząc na wyniki, możemy powiedzieć że : wartości średniej mocy sygnału oraz suma składowych widma mocy są równe, co oznacza, że twierdzenie Parsevala jest spełnione

 W ostatniej części zadania 1 wyznaczymy wykres przedstawiający czas wyznaczania widma sygnału dyskretnego za pomocą algorytmu FFT. Eksperyment będziemy przeprowadzać dla liczby próbek N = 2^l Nasze l to zbiór {3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12}

```
# Stała określanaca ilość testów dla danego N
NUMBER OF TESTS = 2500
# Dane do sprawdzenia
exponents = np.arange(3, 12, 1)
# Funkcja testująca FFT
def time fft(signal values: list[float]) -> float:
    start = time.time()
    np.fft.fft(signal values)
    end = time.time()
    return end - start
amount of samples = [2 ** exponent for exponent in exponents]
avg times measuered = []
for sample in amount of samples:
    times = np.arange(0, duration, duration / sample)
    values = [signal t(t) for t in times]
    avg time = 0
    for in range(NUMBER OF TESTS):
        avg time += time fft(values)
    avg_times_measuered.append(avg_time / NUMBER OF TESTS)
plt.plot(amount of samples, avg times measuered, label='Czas wykonania
FFT', color='red')
plt.title('Czas wykonania FFT w zależności od ilości próbek')
plt.xlabel('Ilość próbek')
plt.ylabel('Czas średni dla 1000 testów [s]')
plt.legend(loc='upper right')
plt.grid(True)
plt.show()
```


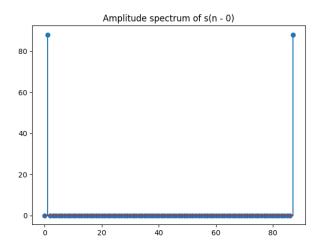
Otrzymany wykres wydaje się być zbliżony do wykresu liniowego. Dzieje się tak, ponieważ kształt wykresu nlog(n) jest zbliżony właśnie do liniowego, a teoretyczna złożoność obliczeniowa algorytmu FFT jest właśnie nlog(n). Bazując na kształcie wykresu możemy powiedzieć, że eksperyment nie zaprzecza temu, że właśnie FFT posiada taką złożoność obliczeniową jaką jest nlog(n)

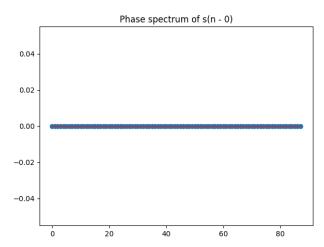
Zadanie 2

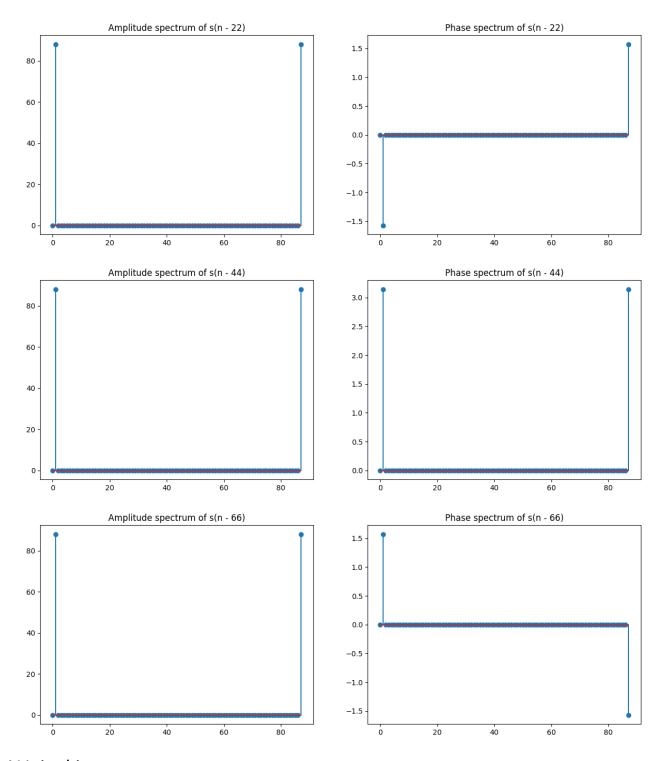
4. Dany jest sygnał rzeczywisty s(t) = A₁ sin(2πf₁t) + A₂ sin(2πf₂t) + A₃ sin(2πf₃t), gdzie A₁ = 0.2, f₁ = 2000 Hz, A₂ = 0.5, f₂ = 6000 Hz, A₃ = 0.6, f₃ = 10000 Hz. Przy założeniu, że częstotliwość próbkowania wynosi f_s = 48000 Hz, a liczba próbek sygnału wynosi N₁ = 2048, przedstawić wykres widmowej gęstości mocy sygnału s(t). Czy dla podanej liczby próbek mamy do czynienia ze zjawiskiem przecieku widma? Czy sytuacja uległaby zmianie dla liczby próbek N₂ = 3/2 N₁? Odpowiedź uzasadnić.

```
dft = lambda x: np.fft.fft(x)
ACC = 1e-9
A = 2
```

```
N = 88
s = lambda n: A * np.cos(2 * np.pi * n / N)
x = np.arange(N)
for n0 in [0, N // 4, N // 2, 3 * N // 4]:
    signal = s(x - n0)
    d = dft(signal)
    d[np.abs(d) < ACC] = 0
    fig, (ax1, ax2) = plt.subplots(1, 2, figsize=(15, 5))
    amp spec = np.abs(d)
    amp spec[np.abs(amp spec) < ACC] = 0
    ax1.stem(amp_spec) # amplitude
    ax1.title.set text(f"Amplitude spectrum of s(n - {n0})")
    phs_spec = np.angle(d)
    phs_spec[np.abs(phs_spec) < ACC] = 0</pre>
    ax2.stem(phs spec) # phase
    ax2.title.set_text(f"Phase spectrum of s(n - {n0})")
plt.show()
```


Wnioski

Zgodnie z własnościami przekształceń Fouriera, przesuwając sygnał w dziedzinie t o n0 otrzymamy $X(w)e^{(-j*w*2pi*n0)}/N]$ co oznacza, ze w świecie liczb zespolonych wykonamy obrót względem pkt. (0,0) - a co za tym idzie, nie wpłyniemy na wartości bezwzględne widma (czyli widmo amplitudowe zgodnie z oczekiwaniami pozostaje bez zmian), za to wpłyniemy na

widmo fazowe, zwiększając kąt o kolejne wartości n0 - czyli dla naszych wartości odpowiednio o 0pi, 0.5pi, 1pi oraz 1.5pi.

Zadanie 3

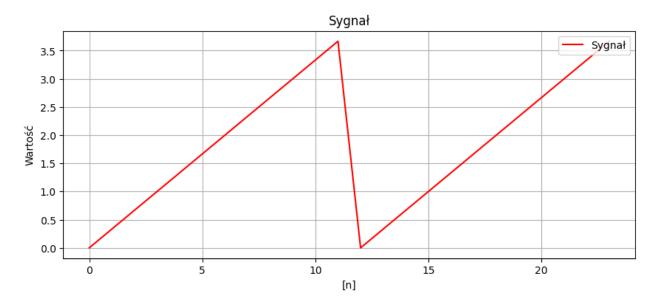
4. Dany jest sygnał rzeczywisty s(t) = A₁ sin(2πf₁t) + A₂ sin(2πf₂t) + A₃ sin(2πf₃t), gdzie A₁ = 0.2, f₁ = 2000 Hz, A₂ = 0.5, f₂ = 6000 Hz, A₃ = 0.6, f₃ = 10000 Hz. Przy założeniu, że częstotliwość próbkowania wynosi f₅ = 48000 Hz, a liczba próbek sygnału wynosi N₁ = 2048, przedstawić wykres widmowej gęstości mocy sygnału s(t). Czy dla podanej liczby próbek mamy do czynienia ze zjawiskiem przecieku widma? Czy sytuacja uległaby zmianie dla liczby próbek N₂ = 3/2 N₁? Odpowiedź uzasadnić.

```
A = 4
N = 12
# Nasz sygnał
def singal_s(n: int) -> float:
    return A * ((n % N) / N)
#Zbiór liczb zer
N0 = [i^{**}2 * N \text{ for } i \text{ in } range(0, 4)]
# Lista wartości
signal s values = [singal s(n) for n in range(2*N)]
def plot signal(signal values: list[float], color='red') -> None:
    plt.figure(figsize=(10, 4))
    plt.plot(signal values, label='Sygnal', color=color)
    plt.title('Sygnal')
    plt.xlabel('[n]')
    plt.ylabel('Wartość')
    plt.grid(True)
    plt.legend(loc='upper right')
    plt.show()
def plot amplitude spectrum(signal amplitude arr: list, num zeros:
int, ax, color='red') -> None:
    padded amplitude arr = signal amplitude arr +
list(np.zeros(num zeros))
    spectrum_freqs = np.fft.fftfreq(len(padded_amplitude_arr))
    spectrum = np.fft.fft(padded amplitude arr)
    sample num = len(signal amplitude arr)
    ax.set title("Widmo amplitudowe")
    ax.set xlabel("Częstotliwość (Hz)")
    ax.set ylabel("Amplituda")
    ax.stem(spectrum_freqs, np.abs(spectrum) / sample num, color)
```

```
def plot_phase_spectrum(signal_amplitude_arr: list, num_zeros: int,
ax, color='red') -> None:
    padded_amplitude_arr = signal_amplitude_arr +
list(np.zeros(num_zeros))
    spectrum_freqs = np.fft.fftfreq(len(padded_amplitude_arr))
    spectrum = np.fft.fft(padded_amplitude_arr)
    ax.set_title("Widmo fazowe")
    ax.set_xlabel("Częstotliwość (Hz)")
    ax.set_ylabel("Faza (radinay/pi)")
    ax.stem(spectrum_freqs, np.angle(spectrum) / np.pi, color)
    ax.grid(True)
```

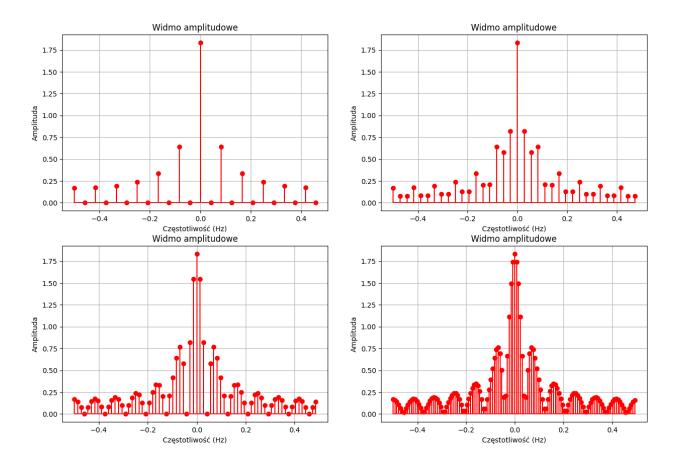
Wykres sygnału

```
plot_signal(signal_s_values)
```


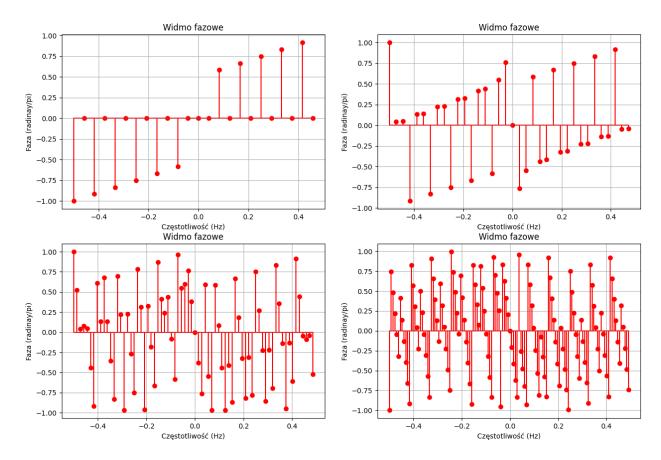
Widmo amplitudowe

```
# wykres amplitudowy
fig, ax = plt.subplots(2, 2, figsize=(15, 10))
plot_amplitude_spectrum(signal_s_values, N0[0], ax[0, 0])
plot_amplitude_spectrum(signal_s_values, N0[1], ax[0, 1])
plot_amplitude_spectrum(signal_s_values, N0[2], ax[1, 0])
plot_amplitude_spectrum(signal_s_values, N0[3], ax[1, 1])
plt.show()
```


Widmo fazowe

```
fig, ax = plt.subplots(2, 2, figsize=(15, 10))
plot_phase_spectrum(signal_s_values, N0[0], ax[0, 0])
plot_phase_spectrum(signal_s_values, N0[1], ax[0, 1])
plot_phase_spectrum(signal_s_values, N0[2], ax[1, 0])
plot_phase_spectrum(signal_s_values, N0[3], ax[1, 1])
plt.show()
```


Wnioski

Zero padding (dopełnienie zerami) jest techniką powszechnie stosowaną w przetwarzaniu sygnałów, szczególnie przy wykorzystaniu transformaty Fouriera. Polega ona na dodawaniu zer na końcu sygnału do określonej długości, co umożliwia osiągnięcie pożądanej długości sygnału przed przeprowadzeniem analizy za pomocą transformaty Fouriera. Poprzez tę operację zwiększamy liczbę punktów danych, co prowadzi do uzyskania lepszej rozdzielczości w dziedzinie częstotliwościowej. Dzięki temu wykres widma staje się bardziej szczegółowy i gęstszy. Proces ten działa poprzez interpolację próbek między istniejącymi danymi, które są prawdziwymi wynikami, a dodanymi zerami. W rezultacie uzyskujemy dokładniejszą analizę częstotliwościową sygnału oraz bardziej precyzyjne zrozumienie jego charakterystyki. Największą różnicę widać w charakterystyce widma fazowego, ponieważ przy orgyginalnym sygnale spróbkowanym nie były widoczne dokładnie skoki fazy, więc analizując taki wykres można by dojść do błędnych wniosków. Z kolei po dodaniu zer stał się on bardziej gęsty i te skoki są już lepiej widoczne

Zadanie 4

4. Dany jest sygnał rzeczywisty s(t) = A₁ sin(2πf₁t) + A₂ sin(2πf₂t) + A₃ sin(2πf₃t), gdzie A₁ = 0.2, f₁ = 2000 Hz, A₂ = 0.5, f₂ = 6000 Hz, A₃ = 0.6, f₃ = 10000 Hz. Przy założeniu, że częstotliwość próbkowania wynosi f₅ = 48000 Hz, a liczba próbek sygnału wynosi N₁ = 2048, przedstawić wykres widmowej gęstości mocy sygnału s(t). Czy dla podanej liczby próbek mamy do czynienia ze zjawiskiem przecieku widma? Czy sytuacja uległaby zmianie dla liczby próbek N₂ = 3/2 N₁? Odpowiedź uzasadnić.

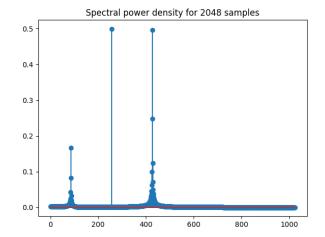
```
fft = lambda x: np.fft.rfft(x) * 2 # refering to docs, we need to
multiply by 2 to get the correct value

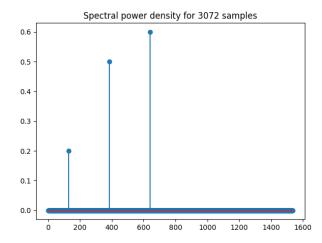
A1, A2, A3 = 0.2, 0.5, 0.6
f1, f2, f3 = 2000, 6000, 10000
fs = 48000

s = lambda t: A1 * np. sin(2 * np.pi * f1 * t) + A2 * np.sin(2 * np.pi
* f2 * t) + A3 * np.sin(2 * np.pi * f3 * t)

fig, axs = plt.subplots(1, 2, figsize=(15, 5))
for N, ax in zip([2048, 3072], axs):
    signal = s(np.arange(N) / fs)
    psd = np.abs(fft(signal)) / N
    ax.title.set_text(f'Spectral power density for {N} samples')
    ax.stem(psd)

plt.show()
```


Wnioski

Maksymalna częstotliowość to 10kHz -> 48kHz > 20kHz co pozwala odtworzyć sygnał analogowy z podaną częstoliwością z próbek - spełniony warunek Nyquiesta.

Widać, ze dla podanej liczby próbek (N = 2048) mamy do czynienia ze zjawiskiem przecieku widma. Zjawisko to nie występuje dla N = 3072. Dzieje się tak, poniewaz w przypadku składowych 2kHz oraz 10kHz otrzymujemy odpowiednio niecałkowite wielokrotności okresów sinusa w zadanej ilości próbek (2048 / (48kHz / 2kHz) = 85,(3) oraz 2048 / (48kHz / 10kHz) = 426, (6)) powodując "rozlanie" wokół prązków sygnału. Sytuacja ta nie ma miejsca w przypadku N = 3072, ponieważ 3072 / (48kHz / 2kHz) = 128, 3072 / (48kHz / 6kHz) = 384 oraz 3072 / (48kHz / 10kHz) = 640.